

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Libora Duřu a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. René Štěpánika v trestnej veci obvineného **J. B. a spol. pre pokračovací zločin podplácania** podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí v Bratislave 3. júna 2014 sťažnosť obvineného O. S., proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len ŠTS) z 23. mája 2014, sp. zn. Tp 38/2014, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného O. S. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, uznesením z 23. mája 2014, sp. zn. Tp 38/2014, podľa § 76 ods. 3 Tr. por. predĺžil lehotu trvania väzby u obvineného O. S., t.č. v Ústave na výkon väzby Košice o tri mesiace, t. j. do 8. septembra 2014, zároveň podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu a podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. neprijal ním ponúknutý sľub ako náhradu za väzbu.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil do zápisnice o svojom výsluchu obvinený sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení, doručenom najvyššiemu súdu 27. mája 2014, v podstate zotrval na dôvodoch, ktoré uviedol už vo svojej žiadosti o prepustenie z väzby. Navyiac uviedol, že prokurátor svoju žiadosť o predĺženie lehoty väzby odôvodnil nedostatočne. Preto predĺženie väzby o ďalšie tri mesiace je neopodstatnené. Toto vytvára len priamy psychologický tlak na obvineného, zvlášť aj preto, že prvostupňový súd spoluobžalovanému a spoluorganizátorovi trestnej činnosti, J. B., lehotu trvania väzby nepredĺžil.

V ďalšom namietal, že ŠTS sa nevysporiadal ani s materiálnymi predpokladmi väzby vrátane jej dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby najvyšší súd podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutie a prepustil ho z väzby na slobodu.

Na základe takto podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Obvinený O. S. a spol. je v posudzovanej veci trestne stíhaný na základe uznesenia vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii, Oddelenie operatívnej činnosti a vyšetrovania Západ pod ČVS: UHCP-7/NJ-Z-2013 z 8. novembra 2013, pretože je podozrivý zo spáchania **pokračovacieho zločinu porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou** podľa § 254 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. i/ Tr. zák., **prečinu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru** podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. i/ Tr. zák., **zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti** podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnom uznesení.

Dňa 13. januára 2014 vyšetrovateľ Prezídia Policajného zboru, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii, Oddelenie operatívnej činnosti a vyšetrovania Západ pod ČVS: UHCP-7/NJ-Z-2013 vzniesol proti O. S. a spol. obvinenie pre ďalší **pokračovací zločin podplácania** podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnom uznesení.

Dňa 16. apríla 2014 došlo na základe uznesenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/2 Gv 16/14/1000, k vylúčeniu časti trestnej veci obvinenej M. B., E. K., O. S. a J. B. zo spoločného konania v trestnej veci obvineného O. S. a spol.

Obvinený O. S. bol vzatý do väzby rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Košice I z 10. novembra 2013, sp. zn. 0Tp 91/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 20. novembra 2013, sp. zn. 8Tpo 44/2013, podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. Lehota väzby obvineného začala plynúť 8. novembra 2013 o 7.05 hod. a začal ju vykonávať v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní vyšetrovacieho spisu ČVS: ÚHCP-7/NJ-Z-2013 a súdneho spisu, sp. zn. Tp 38/2014, dospel k záveru, že sudca pre prípravné konanie pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby ako aj návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na predĺženie lehoty väzby postupoval správne, v súlade so zákonom.

Najvyšší súd konštatuje, že bola dodržaná požiadavka vyplývajúca z ustanovenia § 76 ods. 2 Tr. por., podľa ktorej je prokurátor povinný podať návrh na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní najneskôr 20 pracovných dní pred jej uplynutím. Zistil, že návrh na predĺženie lehoty väzby obdržal Špecializovaný trestný súd dňa 7. mája 2014, teda včas.

Pri rozhodovaní o dôvodnosti predĺženia lehoty väzby mal najvyšší súd na zreteli aj ustanovenie § 76 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého môže väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a v konaní pred súdom trvať len nevyhnutný čas. Vychádzal pritom aj z ustanovenia § 79 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú aj naďalej, resp. či sa zmenili, pričom sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a tiež pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, rovnako ako súd prvého stupňa, že trestné stíhanie obvineného pre skutok, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie sa vedie dôvodne. Dopolial' nazhromaždené dôkazy odôvodňujú podozrenie, že obvinený sa mal dopustiť predmetných skutkov a tieto skutky vykazujú znaky trestných činov, za ktoré mu bolo vznesené obvinenie. ŠTS opätovne podrobne zdôraznil jednotlivé dôkazy, ktoré podporujú dôvodné podozrenie, že obvinený

sa dopustil konania kladeného mu za vinu a reagoval tak primerane aj na odôvodnenie žiadosti obvineného o prepustenie z väzby, ktorý v nej okrem iného popieral, že je páchatelom. Najvyšší súd k tomu už len dodáva, že v danej fáze trestného stíhania na základe vykonaných dôkazov je odôvodnená aj právna kvalifikácia skutkov tak, ako je uvedená vo vznesenom obvinení.

Teda okrem podozrenia ako jednej z materiálnych podmienok väzby je v posudzovanej veci v súčasnom štádiu trestného konania splnená aj ďalšia základná materiálna podmienka, a to existencia väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por..

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedené väzobné dôvody u obvineného naďalej trvajú v nezmenenom rozsahu tak, ako boli už v predchádzajúcich rozhodnutiach o väzbe špecifikované, pričom od ostatného rozhodnutia žiadne podstatné zmeny v uvedenom smere nenastali.

V nezmenenej podobe naďalej trvajú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., pretože obvinenému hrozí uloženie vysokého trestu. Zároveň ako občan U. nemá preukázateľné žiadne väzby v Slovenskej republike t. j. rodinné, osobné ani majetkové. Naopak tieto má na U., kde žijú aj jeho deti, z ktorých jedno podľa odôvodnenia jeho návrhu na prepustenie z väzby a priložených lekárskeho vyjadrení má trpieť vážnou chorobou. Ani táto skutočnosť však nezakladá dôvod pre jeho prepustenie z väzby (riešenie takejto situácie je v kompetencii príslušných zdravotníckych resp. sociálnych inštitúcií U. republiky).

Vzhľadom na charakter trestnej činnosti, spôsob a rozsah jej spáchania a tiež vzájomné prepojenie jednotlivých členov organizovanej skupiny existuje naďalej tiež dôvodná obava, že obvinený bude pôsobiť na svedkov a spoluobvinených, alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie. V danom štádiu trestného konania je potrebné vykonať ďalšie procesné úkony, ktoré sú v odôvodnení ŠTS aj konkrétne špecifikované, najmä výsluch osôb, ktoré doposiaľ neboli vypočuté. Vyššie uvedené skutočnosti zakladajú dôvody kolúzneho väzby.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky väzobný dôvod v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. u obvineného bez akýchkoľvek pochybností rovnako naďalej trvá

v nezmenenom rozsahu tak, ako bol už v predchádzajúcich rozhodnutiach o väzbe špecifikovaný. Obvinený O. S. nemá dostatočný pravidelný zdroj príjmov. Ide o osobu opakovane súdne trestanú v Slovenskej republike. Dôvod preventívnej väzby je daný ale predovšetkým v samotnom konaní obvineného, ktoré mu je kladené za vinu a ktoré mal páchať po dlhšie časové obdobie (v časovom rozmedzí od 8 novembra 2012 do 17. septembra 2013) v úmysle získať nelegálny zdroj príjmu. Uvedené konanie obvineného odôvodňuje preto obavu, že by v prípade prepustenia z väzby na slobodu mohol pokračovať v trestnej činnosti, ako to napokon ustálil prvostupňový súd.

Z ustanovenia § 76 ods. 3 Tr. por. vyplýva, že na rozhodnutie o predĺžení lehoty trvania väzby – nad rámec základnej lehoty sa okrem vyššie uvedených všeobecných predpokladov pre vzatie do väzby (§ 71 Tr. por.) vyžaduje splnenie tiež ďalších dvoch materiálnych podmienok, a to, že nebolo možné pre obtiažnosť veci, alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania.

Predmetná trestná vec je nielen dôkazne, ale aj skutkovo náročná, pričom obtiažnosť veci je daná už samotným charakterom stíhaného skutku, z čoho vyplýva aj časová náročnosť dokazovania. Avšak vyšetrowanie aj s poukazom na uvedené prebieha podľa názoru najvyššieho súdu plynule a plánovite, pričom v postupe orgánov činných v trestnom konaní najvyšší súd nezistil žiadne prieťahy.

S prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania a činnosť orgánov činných v trestnom konaní aj najvyšší súd dospel k záveru, že na vykonanie potrebných úkonov nebude potrebný taký dlhý časový úsek ako pôvodne požadoval vo svojom návrhu prokurátor, a preto ŠTS správne lehotu väzby u obvineného predĺžil len o 3 mesiace, teda do 8. septembra 2014.

V reakcii na sťažnostnú námietku obvineného, že rozhodnutie ŠTS o predĺžení lehoty väzby na neho vytvára psychologický nátlak, lebo u spoluobvineného J. B. lehota trvania väzby nebola predĺžená, najvyšší súd iba dodáva, že táto námietka je irelevantná. ŠTS o každom obvinenom rozhodoval samostatne, na základe individuálnych podmienok a skutočností. Napokon z uznesenia najvyššieho súdu z 28. mája 2014, sp. zn. 3 Tost 21/2014, je zrejmé, lehota trvania väzby bola napokon predĺžená aj J. B..

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ako aj na to, že najvyšší súd nezistil žiadne pochybenie prvostupňového súdu o neprijatí písomného sľubu obvineného ako náhrady za väzbu Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obvineného O. S. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 3. júna 2014

JUDr. Libor D u ľ a, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová